

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2022

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci, žijeme pohnuté časy a nevieme, čo nás čaká. V mnohých veciach nemáme istotu. Ktorýsi vedec povedal: „Dajte mi pevný bod a ja pohnem zemeguľou.“ Čítal som také pekné prirovnanie - keď sa na vlakovej stanici začne hýbať vlak, nevieme, či sa to pohýna ten oproti alebo náš. Aby sme to zistili, potrebujeme pevný oporný bod, napr. stĺp na nástupišti. V živote je to komplikovanejšie. Takým oporným pevným bodom je určite náš Boh. Viera v neho nám dáva istotu lásky a pokoja. To, samozrejme, neznamená, že veriaci neprežívajú ťažkosti. Len majú riešenie v Bohu. Vždy je dôležitý pohľad Boha. Jeho pohľadom vidíme veci inak. V tomto čase sa Cirkev pokúša hľadať tento pohľad Boha. Pohľad na Cirkev, na nás samých, ako kráčame životom pospolu s ostatnými. Nazýva sa to Synoda Cirkvi. Aj v našej farnosti sme sa zamýšľali nad niektorými vecami nášho života. Rád by som tento priestor využil pre zhrnutie synody, ako sme ju vnímali počas našich stretnutí v kostole či na fare.

V našej farnosti sme sa na synodu stretávali v nedeľu poobede v kostole. Na stretnutiach

sme vytvorili dve skupiny, kde bolo približne 16 ľudí. Stretnutí sme mali 6. Samotnej diskusii predchádzala modlitba a úvaha. Do diskusie sa mohli slobodne zapojiť všetci prítomní. Väčšinou sme sa vyjadrovali ku problematike v našej farnosti. Odznelo veľa nápadov a podnetov na oživenie farnosti.

Ľudí niekedy rozdeľujú predsudky. Na pokraji spoločnosti sme vnímali ľudí bez domova, ale tiež rozvedených. Niekedy nevedia o možnostiach pristupovania ku sviatostiam. Dobré by boli stretnutia s nimi na fare, aby sa cítili prijatí. Deti tiež bývajú na pokraji, nemá sa im kto venovať. V dnešnej dobe sa ťažko odtŕhajú od počítačov. Farnosť by im mohla viac ponúkať aktivity - túry, súťaže, bicyklovanie. A to nielen pre deti. Opäť sme sa vrátili po covide-19 k detským sv. omšiam.

Čo sa týka komunikácie, ľudia majú často vnútorný strach vyjadriť svoj názor. V komunikácii by určite pomohla aj farská rada. Jeden neúspešný pokus o založenie sme už mali.

Slávenie Eucharistie sa pre mnohých stáva všednou tradíciou. Vo farnosti veriaci poukázali, že sú prípady, kedy sa nedodržiava eucharistický pôst (cukríky, žuvačky). Možno by bolo zaujímavé navrhnúť dva dni v týždni, kedy by mohli miništrovať aj dievčatá.

U nás bohatá obec a pohodlie spôsobujú, že ľudia sa stávajú skorej konzumenti. Chýba nám oheň. Aktivít je zo strany Cirkvi veľa. Kňaz je dosť vyťažený a niektorí veriaci čakajú v obci duchovné aktivity iba od neho.

Určité formovanie farnosti prebieha v spoločenstvách. U nás je to ružencové spoločenstvo, spevokol, modlitby matiek, nad Božím slovom, rodinné spoločenstvo, Mariánska légia, retaz deviatnikov k Božskému Srdcu Ježišovmu. Mali by sme sa viac ako spoločenstvá spoznávať, lebo o sebe riadne nevieme.

Do misií sa zapájajú jednotlivci adopciou na dialku, farnosť adopciou podporuje dvoch bohoslovcov z Afriky. Farnosť usporadúva púte, zapája sa do táborov pre deti. Pre misiu farnosti by boli dobré farské misie.

Svet okolo nás premýšľa, ako sa mať lepšie. Dialóg s nimi je ťažký, máme skorej zlú skúsenosť, majú odpor. Starší zostávajú sami. Medzigeneračný dialóg viazne. Taktiež niektoré rodiny sa medzi sebou nerozprávajú. Cirkev by sa mala vrátiť k svojim základom - služba, pokora, skromnosť, spolupatričnosť.

Želám nám, aby sme sa stali rodinou, kde sa budeme cítiť dobre.

Marián Vivodík, farár

SV. CYRIL A METOD - SLOVANSKÍ VIEROZVESTCOVIA

Sv. Cyril a Metod patria medzi najväčších misionárov kresťanstva v dejinách Európy. V histórii Slovanov, a zvlášť Slovákov, tvoria jednu z najdôležitejších kapitol.

V utorok, 5. júla, si v liturgickom kalendári pripomíname vierozvestcov, ktorí pochádzali z mesta Solún, ležiacom v terajšom severnom Grécku, vtedajšej Byzantskej ríši. Tam sa otcovi Levovi, významnému a zámožnému hodnostárovi a bohobojnému mužovi, a jeho manželke Márii, narodilo sedem detí. Metod bol jeden z najstarších a Konštantín bol najmladší.

Konštantín (Cyril) sa narodil okolo r. 827. Keď mal 14 rokov a skončil stredoškolské vzdelanie, zomrel mu otec. Po otcovej smrti ho vysoký cisársky úradník Theoktis povolal do Carohradu na štúdium na cisárskej škole. Pod vedením vzdelancov zvučného mena nadobudol vynikajúce vzdelanie. Mal mimoriadne nadanie na filozofiu a iné humanistické náuky. Okrem toho však napredoval aj v duchovných veciach a vo svätosti. Najskôr bol vysvätený za diakona, potom za kňaza a ustanovili ho za tajomníka carohradského patriarchu. Okolo r. 850 ho cisár vymenoval za profesora cisárskej univerzity v Carihrade. Vyučoval filozofiu na škole pre kňazov, ovládval viacero jazykov. Pre svoju učenosť si vyslúžil meno „Filozof“.

Metod sa narodil v r. 815, predpokladá sa, že

bol pokrstený ako Michal. Absolvoval štúdiá práva v Carihrade. Uchádzal sa o miesto v štátnych službách. V r. 843 - 856 bol správcom slovanského územia, časti Macedónie. V tomto prostredí sa pripravoval na svoju budúcu osvietenskú činnosť. Metod sa funkcie vzdal, lebo ho nenaplnila, a okolo r. 856 sa utiahol do kláštora na hore Olymp. Tu prijal rehoľné meno Metod a neskôr bol zvolený aj za predstaveného. Pri bratovi Konštantínovi sa priučil i teológii. Tieto znalosti mu umožnili, aby bol v r. 868 vysvätený za kňaza.

Konštantín a Metod sa po štátnom prevrate, keď bol spomenutý ochranca oboch bratov Theoktis zabitý, nechceli zapliesť do politických rozbrojov. Zriekli sa svojho postavenia,

zanechali verejný život a utiahli sa do samoty. Venovali sa duchovnému životu v kláštore na hore Olymp v Malej Ázii. V r. 860 sa vydali na misie na územie dnešnej Ukrajiny ku Chazarom. Na naše územie prišli v r. 863 na pozvanie veľkomoravského panovníka, kniežata Rastislava. Spolu s niekoľkými spoločníkmi opustili svoju rodnú zem, aby prišli na Veľkú Moravu a šírili tu kresťanstvo a kultúru. Konštantín ešte pred príchodom na Veľkú Moravu zostavil prvé slovanské písmo - hlaholiku, ktoré bolo prispôbené fonetike slovanských jazykov. Toto písmo použil pri prekladaní bohoslužobných kníh do staroslovienskeho jazyka. Hlaholika bola ich žiakmi upravená na cyriliku a možno ju vidieť ešte dnes v Bulharsku, Srbsku, Rusku i v ďalších krajinách. Do jazyka starých Slovanov bratia preložili dokonca aj celú liturgiu (texty bohoslužieb) a takisto aj časť Biblie. Bola to veľká revolúcia v tom čase, keďže pri bohoslužbách sa používali len tri jazyky: gréčtina, hebrejčina a latinčina. Keď zistili, že na našom území sa slávi liturgia v západnom (latinskom, rímskom) obrade, prispôbili sa tomu, hoci predtým slúžievali v byzantskom obrade. V r. 863 Konštantín založil Veľkomoravské učilište, v ktorom sa vychovávali budúci slovanskí kňazi a administratívni pracovníci.

V r. 867 sa bratia vydali na cestu do Ríma, aby získali povolenie slúžiť latinskú liturgiu v reči ľudu. Pápež Hadrián II. ich s radosťou prijal a vyhovel všetkým požiadavkám. Dovolil vysvätiť ich žiakov a dosiahli kodifikovanie slovanskej reči ako ďalšieho liturgického jazyka, v ktorom bolo možné vykonávať kresťanské obrady. Konštantín v Ríme ochorel, vstúpil do kláštora a prijal meno Cyril. Zomrel 14. februára 869 v Ríme. Pochovali ho v bazilike sv. Klementa.

Po smrti Cyrila ustanovili Metoda za arcibiskupa pre novozriadenú veľkomoravskú cirkevnú provinciu. Vysvätil ho pápež Hadrián II., ktorý mu pri odchode dal list adresovaný veľkomoravským kniežatám Rastislavovi, Svätoplukovi a Kocelovi. List obsahoval vyhovenie všetkým trom požiadavkám: ustanovenie školy na čele s Metodom, vysvätenie slovienskych učeníkov na rozličné stupne kňazstva a potvrdenie slovanskej bohoslužobnej reči. Cestou z Ríma na Veľkú Moravu nemeckí biskupi dali zajať Metoda a jeho sprievodcov a odvliekli ich do Bavorska. Biskupi ho odsúdili a uväznili v

kláštore vo Švábsku. Tam strávil tri roky, kým ho na zákrok nového pápeža Jána VIII. neprepustili. V r. 873 sa vrátil na Veľkú Moravu, kde už nebol knieža Rastislav, ale vládol tu kráľ Svätopluk. V r. 879 spoločne obžalovali Metoda u pápeža, že nepodáva správne učenie a bohoslužby koná v staroslovienskom jazyku. Metod sa v r. 880 znovu vydal na cestu do Ríma, kde bol z obžalôb ospravedlnený a pápež Ján VIII. mu dal významnú bulu „*Industriae tuae*“. V nej znova potvrdil Metoda za arcibiskupa a aj používanie staroslovienskej reči v bohoslužbe. No na Svätoplukovu žiadosť vysvätil za biskupa do Nitry Metodovho odporcu Vichinga. Metod sa síce vrátil na Veľkú Moravu, ale mal veľké ťažkosti. Začal šíriť kresťanstvo aj u Čechov a Poliakov. V posledných rokoch života ešte pokračoval v prekladoch Sv. písma a bohoslužobných kníh. Zomrel 6. apríla 885. Pochovali ho v hlavnom moravskom chráme. Po smrti sv. Metoda Viching dosiahol, že ho pápež Štefan V. ustanovil za administrátora veľkomoravského biskupstva. Učeníci sv. Cyrila a Metoda boli vyhnaní z krajiny. Niektorí sa

uchýlili do Čiech, iní do Poľska, ale najviac ich odišlo do Bulharska. Tam pokračovali v cyrilometodskom diele. Po čase sa odtiaľ byzantsko-slovanské kresťanstvo rozšírilo do Kyjevského Ruska, k predkom dnešných Bielorusov, Rusov a Ukrajincov. A tak sa nepriamo stali sv. Cyril a Metod apoštolmi a učiteľmi všetkých Slovanov. Pápež Ján Pavol II. vyhlásil 31. decembra 1980 solúnskych bratov sv. Cyrila a Metoda za spolupatrónov Európy. Ich sviatok u nás sa stal slávnosťou. Uctievať si ich ako tých, ktorí stáli pri kultúrnom a náboženskom zrode nášho národa. Ich vplyv - dedičstvo otcov, ako zvykneme hovoriť - cítiť dodnes.

Vierozvestcom je na Slovensku zasvätených takmer 80 kostolov. Ich meno nesú dve verejné univerzity v Trnave a Nitre, nemocnica v Bratislave ako aj ďalšie inštitúcie. Stali sa témou početných umeleckých diel historického a náboženského charakteru.

zdroj: <https://www.zivotopisysvatych.sk/cyiril-a-metod/>, <https://www.tkkbs.sk>
Spracovala: Jana Čápková

CARLO ACUTIS

„Boh napísal pre každého jedného z nás jedinečný a neopakovateľný príbeh, ale nechal na našu slobodu, aby sme k nemu dopísali záver.“

Carlo Acutis sa narodil v Londýne 3. mája 1991, no krátko po narodení sa rodičia s malým Carlom presťahovali do Milána. Študoval v Inštitúte Leva XIII., spravovaného jezuitmi. Mal veľký záujem o informatiku, programovanie, strih videa, tvorbu a spravovanie web stránok, ktorým sa aj venoval. Jeho srdce však horelo pre iné. „Byť stále zjednotený s Ježišom – to je môj životný program!“ povedal. Túžil po svätosti a k nej aj smeroval. Eucharistiu nazval „dialnicou do neba“ a rozhodol sa po nej kráčať každý deň. S kompasom v ruke – Božím slovom a zrakom upretým na svoj cieľ. Sviatosti boli pre Carla prostriedkom získavania čnosti na tejto ceste, preto vyzdvihoval dôležitosť svätej spovede, adorácie, silu modlitby ruženca, ku ktorej pozýval aj druhých.

Na svojej púti dokázal vnímať Krista vo svojom okolí, obzvlášť v chudobných. Hovoril: „Milovať zajtrašok znamená dať to najlepšie zo seba už dnes.“ Pomáhal núdzným, ľuďom bez domova, vlastnými úsporami podporoval miestnu vývarovňu pre chudobných.

Carlo bol chlapec s nákazlivým úsmevom, zmyslom pre humor, šport, hudbu, s chuťou žiť. Jedna z jeho najznámejších viet je: „Všetci sa rodia

ako originál, no mnohí zomierajú ako fotokópia.“ Pritom obrátenie vnímal jednoducho – stačí zdvihnúť zrak zdola hore. Zdôrazňoval, že iba ten, kto koná Božiu vôľu, bude naozaj slobodný.

„Smútok je pohľad obrátený na seba, šťastie je pohľad obrátený na Boha,“ a to sa usiloval žiť aj v posledných chvíľach života, keď jeho telo bojovalo s leukémiou. V tomto období zbieral a publikoval na svojej webovej stránke Eucharistické záznaky z celého sveta (vyšli aj knižne v slovenčine pod názvom Eucharistické záznaky vo svete). Slúžil až do konca a spoločne s Bohom, ktorého pozval k písaniu, dokončili záver svojho príbehu.

Carlo podľahol chorobe 12. októbra 2006 v nemocnici San Gerardo v Monze. Svoje utrpenie, ako sám povedal, obetoval za pápeža a Cirkev. Slávnosť blahorečenia sa uskutočnila 10. októbra 2020 v Pápežskej bazilike sv. Františka v Assisi.

Úryvok z apoštolskej exhortácie Christus vivit

„Carlo sa nechtyl do pasce. Videl, že mnohí mladí ľudia, ktorí chcú byť iní, stávajú sa rovnakými ako ostatní, lebo bežia za tým, čo im mocní tohto sveta vnucujú prostredníctvom mechanizmov konzumu a ohurovania. Nemôžu tak rozvíjať dary, ktoré im dal Pán ani poskytnúť svetu svoje jedinečné osobné schopnosti, ktoré Boh zasial do každého z nich. Nedopuť, aby sa to stalo aj tebe! Nedopuť, aby ti ukradli nádej a radosť. Maj odvahu byť niečím viac, pretože to, kým si, je dôležitejšie ako čokoľvek iné. Nepotrebuješ vlastniť ani sa navonok niečím zdať. Môžeš sa stať tým, čím Boh, tvoj Stvoriteľ, vie, že si, ak si uvedomíš, že si povolaný na veľké veci. Vzývav Ducha Svätého a kráčaj s dôverou k veľkej méte: k svätosti. Takto nebudeš fotokópiou, budeš naplno sám sebou.“ (Christus vivit 106-107).

Zdroje: <https://slovoplus.sk/7-veci-ktore-nas-moze-novy-blahoslaveny-carlo-acutis-naucit/>,
<https://blog.postoj.sk/63034/blahoslaveny-carlo-acutis>
<https://www.zivotopisysvatych.sk/carlo-acutis-laik/>
Spracovala: Dominika Krčová

PO PANDÉMII SA VRÁTILA DO NAŠEJ FARNOSTI PROCESIA BOŽIEHO TELA

Pri príležitosti sviatku Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, známeho pod názvom Božie telo, sa vo štvrtok 16. júna 2022 konala vo farskom Kostole sv. Michala Archanjela slávnostná večerná svätá omša a po nej nasledovala procesia veriacich ulicami obce Jaslovské Bohunice. Prikázaný sviatok je oslavou daru Eucharistie a vyjadrením úcty k Spasiteľovi prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo sviatosti oltárnej. Sviatok Božieho Tela už oddávna sprevádza tradícia procesií. Veriaci na čele s kňazom sa postupne zastavovali pri štyroch oltároch symbolizujúcich štyri svetové strany. Symbolicky tak oznamovali svetu tajomstvo Ježišovho tela a krvi, na ktoré sa pri každej omši premieňa chlieb a víno. Tri oltáriky vytvorili rodiny zo zelene, kvetov a náboženských predmetov pred svojimi domami a jeden pri Kaplnke Kráľovnej radosti a uzdravenia. Pri každom z nich bolo prečítané čítanie a udelené eucharistické požehnanie.

Procesiu Božieho tela sprevádzali modlitby a spevy nábožných piesní zúčastnených veriacich a prvoprijímajúce deti na znak úcty a lásky k Bohu rozsypali na cestu lupene kvetov. Procesiu skomplikovalo nepriaznivé počasie, pretože sa rozfúkal silný vietor práve vtedy, keď sa sprievod blížil k prvému oltáru. Pri príchode k poslednému oltáru sa spustil silný dažď a mnohí premokli. Veľká vďaka patrí zúčastneným veriacim a tým, ktorí zotrvali napriek dažďu, tiež veriacim, ktorí pripravili štyri oltáre, pánovi farárovi, dobrovoľným hasičom, prvoprijímajúcim deťom, ich rodičom i iným deťom, miništrantom, pani kostolníčke a organistke.

Podnetom k založeniu sviatku Božieho tela bolo videnie, ktoré mala zbožná mníška Juliana z kláštora v Lüttichu (Belgicko) v roku 1209. Vo videní videla mesiac v splne ako symbol Cirkvi. Avšak jedna čierna škvrna na

ňom poukazovala na to, že v cirkevnom roku chýba sviatok k úcte Eucharistie. Pre svoje snahy získala mnohých kňazov, biskupa Roberta de Thourote, ktorý v roku 1246 povolil sviatok v diecéze v Lüttichu. Pápež Urban IV. v roku 1264 rozšíril slávenie tohto sviatku pre celú Cirkev. Spočiatku sa slávnosť konala len v kostole. Až pápež Ján XXII. dal úpravu, aby sa slávnosť konala so slávnostným sprievodom, pri ktorom sa má niesť Sviatosť oltárna.

A hoci procesia so Sviatosťou je známa v celej Cirkvi, stávanie štyroch oltárikov je zvykom len v strednej Európe. Zvyk pochádza pravdepodobne z Nemecka, kde sa pri procesii čítali evanjeliá na štyri strany sveta, aby veriaci boli oslobodení od živelných pohrôm. Oltáriky na štyri strany sveta znázorňujú, že ľudstvo zo všetkých svetových strán sa má prísť pokloniť Sviatosťnému Spasiteľovi a má uznať čítané evanjelium, ktoré napísali štyria evanjelisti.

Sv. Tomáš Akvinský napísal niekoľko oslavných hymnov, ktoré doteraz Cirkev používa ako piesne alebo hymny k oslave Sviatosti Oltárnej (Lauda Sion Salvatore - Chváľ, Sion, Spasiteľa, Adoro te devote - Klaniam sa ti vrúcne).

Zdroj: <https://www.zivotopisysvatych.sk/bozietelo/>

Text a foto: Jana Čápková

VIGILIA K DUCHU SVÄTÉMU

V sobotu 4. júna sa v našom kostole zišli farníci na Vigílii k Duchu Svätému, ktorá sa podobala Veľkonočnej vigílii na Bielu sobotu. Bolo to v predvečer sviatku Zoslania Ducha Svätého - Turíc. Začala sa o 20. hodine a tvorilo ju, okrem iného, päť čítaní z Božieho slova a päť žalmov. Ku každému z čítaní bolo aj krátke vysvetlenie. Celú omšu sprevádzal spev nášho spevokolu. Pred oltárom boli naaranžované aj predmety, ktoré mali symbolizovať Sedem darov Ducha Svätého. Plyšová sova a diplom boli symbolom Daru múdrosti a Daru rozumu. Dar rady bol v podobe nápisu Google - internetového prehliadača, kde sa dá nájsť skoro všetko, no predsa potrebujeme Božiu radu. Meč pripomínal Dar sily a to, že nemusíme zápasy tohto sveta viesť sami, ale s pomocou nášho Boha. Kniha Svätého písma symbolizovala Dar poznania, ktorá nám vlieva istotu. Panna Mária nás nabáda modliť sa svätý ruženec zobrazujúci Dar nábožnosti. Napokon posledným Darom Ducha Svätého je bázeň voči Bohu, ktorý pripomínala malá čiapka ako fakt, že je stále Nieкто nad nami.

Soňa Krajčovičová

Piesne piesní

Biblické okienko

„Všetky knihy Biblie sú sväté, ale Pieseň piesní je z nich najsvätejšia.“ Takto charakterizoval túto knihu, ktorá sa čítala na sviatok Paschy, židovský učenc Rabbi Aqiba (50-135 po Kr.). Asi by s ním nesúhlasili tí, ktorí vidia v Piesni piesní naskrze svetskú báseň.

Možno ju charakterizovať ako zbierku ľubostných alebo svadobných piesní, ktoré autor upravil a vytvoril z nich organický literárny celok. Autorstvo sa pripisuje Šalamúnovi. Istá časť základného materiálu môže byť oveľa staršieho dáta, kniha v dnešnej forme však určite pochádza z poexilového obdobia /r. 400 - 200 pred Kr./.

Velpieseň je veľkolepým poetickým vyjadrením vzájomnej lásky mladíka a devy, ktorí sa úprimne a horúco ľúbia. On a ona - bez vlastného mena - predstavujú všetky ľudské páry svetových dejín. Opakujú a prežívajú zázrak lásky prvého muža: „Toto je teraz kosť z mojich

kostí a mäso z môjho mäsa.“ Pre osobitý literárny ráz Piesne piesní je veľmi ťažké určiť jej literárny druh. Jedni ju pokladajú za historickú alegóriu, iní za drámu.

Stará židovská a kresťanská tradícia ako aj niektorí z dnešných čias vykladali spis v alegorickom zmysle, ako symbol vzájomnej lásky Jahveho a vyvoleného izraelského národa. Podkladom tejto interpretácie je učenie prorokov, ktorí často prirovnávali zmluvu medzi Jahvem a Izraelom manželskému zväzku. Kresťanská tradícia v nej videla zobrazenú Božiu lásku k celému ľudstvu, ale najmä Kristovú lásku k Cirkvi. Tiež v ňom môžeme vidieť intímne spojenie duše s Bohom, ako ho majstrovsky vo svojich dielach opísali mystici sv. Bernard, sv. Terézia z Avily a sv. Ján z Kríža.

Najnovšie sa čoraz viac prijíma výklad, podľa ktorého sa vo Velpiesni realisticky opisuje a vyzdvihuje ľudská láska medzi mužom a ženou,

ktorá má podľa Božieho plánu zmysel v sebe samej. Táto kniha ako taká »neučí«, čiže nepodáva osobitnú »náuku«, ale je skôr umeleckým spracovaním určitého stavu srdca.

Zaujímavé je, že sa v nej málo spomína Božie meno. Viac by nás však malo prekvapiť to, že v nej niet ani narážky na nejaké božstvo lásky. I keď Izrael upadal do modloslužby kanaánskej bohyně plodnosti Ašarty. Manželská láska patrí do prirodzeného poriadku, ktorý Boh ustanovil hneď na začiatku stvorenia. Básnik osobitne vyzdvihuje skutočnú rovnocennosť muža a ženy, ich osobnú dôstojnosť a rovnoprávnosť, a preto mu je celkom prirodzené, že aj žena je úplne slobodná vo voľbe svojho životného partnera. A čo je ešte dôležitejšie - básnik jasne hľadá na manželstvo ako na monogamické spoložitie a nerozlučiteľný zväzok muža a ženy.

Marián Vivodík

Prvé sväté prijímanie

V poslednú májovú sobotu sa v našej farnosti uskutočnila Slávnosť prvého svätého prijímania v chráme v Jaslovských Bohuniciach. Tento Boží dar prijalo 19 detí, medzi nimi boli i deti z filiálky Paderovce. Na prijatie tohto veľkého daru ich pán farár viedol v príprave od septembra 2021. Deň pred slávnosťou, v piatok, 27.5.2022, sa deti pripravili na príchod Pána Ježiša do ich srdiečok tým, že si ich očistili od hriechov prijatím sviatosti zmierenia.

Hrdí rodičia priviedli svoje slávnostne oblečené deti do chrámu, aby ich odovzdali Bohu. Tesne pred začiatkom svätej omše o 10:00 hod. udelili svojim deťom rodičovské požehnanie. Slávnostnú svätú omšu slúžil pán farár vdp. Marián Vivodík. V homílii sa deťom i všetkým prítomným prihovoral o.i. slovami povzbudená, aby sme Pána pozývali do nášho života i naďalej po tomto významnom dni, rástli v láske k nemu a k našim blíznym a pristupovali k sviatostiam.

Deti si pri plnom vedomí a zapálených krstných sviečkach obnovili krstné sľuby a tak sa zriekli diabla a zjednocovali sa s Kristom. Počas slávenia sv. omše sa zapájali do liturgie čítaním liturgických textov, spevom žalmu za hudobného doprovodu p. organistky, čítaním prosieb veriacich a nesením obetných darov. V neposlednom rade sa zapájali čítaním mod-

litieb pred a po sv. prijímaní, milých básničiek na začiatku a na konci slávnosti, ktorými opísali, čo prežívajú vo svojich srdiečkach.

Svoju radosť a lásku k Pánovi vospievali s veľkým nadšením v niekoľkých piesňach v priebehu slávnostnej sv. omše. Návnik piesní a iných textov, prosieb a modlitieb sa uskutočnil počas jarného obdobia. O návnik sa obetavo pričínili p. animátorky Janka, Adrika a Laura, za čo im patrí veľká vďaka detí i rodičov. Spev detí skrášlil túto slávnosť, no zároveň sa o krásny spev a doprovod hudobných nástrojov postaral spevácky zbor z našej farnosti. Po prijatí Eucharistie nasledovali poďakovanie rodičom zo strany detí. Deti s vďakou odovzdali svojim rodičom ružičku.

Pred záverečným požehnaním sa deťom prihovoral duchovný otec Marián, zdôraznil dôležitosť sviatosti zmierenia a eucharistie, ktorú práve prijali, pretože s Ježišom, dobrým Priateľom, môžu nastúpiť na cestu spásy do neba. Rodičia sa poďakovali p. farárovi i animátorkám, ale najmä Pánu Bohu za túto milosť, ktorú deti prijali do svojho srdca a života. Na záver po sv. omši nechýbala spoločná fotografia detí s p. farárom a prevzatie pamätných listov od duchovného otca Mariána z tejto slávnosti spolu s malým darčekom, ktoré dostalo každé z prvoprijímajúcich detí.

Pri tejto príležitosti sme sa opýtali detí, aké mali dojmy zo slávnostného dňa, keď prvýkrát prijali Ježiša prítomného v Eucharistii. Položili sme im preto niekoľko otázok. Tu sú ich odpovede:

Čo bolo pre teba najkrajšie na slávnosti Prvého sv. prijímania?

Karin: Bolo úplne všetko najkrajšie.

Lea a Nina: Najkrajšia bola výzdoba.

Dominik: Oslava.

Vanesa: Modlenie sa.

Diana a Alžbetka: Prijatie Ježiša do svojho srdca.

Lili: Piesne.

Oliver: Že som prijmal Ježiša.

Ako si prežil tento deň so svojou rodinou?

Petko: Veľmi dobre.

Vanesa: Bol to najlepší deň.

Dominik: Oslavovali sme od obeda do večera.

Diana: Krásne, bolo aj krásne počasie.

Čo si pocítil vo svojom srdci, keď si prijmal Ježiša v Eucharistii?

Oliver, Lea, Lili: Lásku Ježiša.

Petko: Dobrotu.

Alžbetka: Úlavu.

Evka: Slobodu.

Dianka: Cítila som sa silnejšia.

Vaneska: Že Ježiš je vždy so mnou.

Dominik: Lásku a plnohodnotný život.

Nina: Vo svojom srdci som pocítila lepšiu dušu.

Karin: Trochu som sa bála, ale dopadlo to dobre.

Aký darček si dostal od svojej rodiny?

Karin, Oliver: Retiazku.

Lea: Lásku.

Dominik, Matúš: Nové hodinky.

Vanesa: Ruženec, knihu.

Evka: Ja som dostala od mojej rodiny lásku, radosť a slobodu.

Lili: Prsteň a retiazku.

Petko: Peniaze a anjela strážneho

Budeš teraz častejšie chodiť do kostola a prijímať Ježiša v Eucharistii?

Petko: Sľubujem a budem.

Patrik, Evka, Lea, Nina, Diana: Áno, budem.

Ludmila Varinská
Foto: Henrich Loskot

PRIPRAVUJEME:

- Sv. omša v parku pri amfiteátri na sviatosť sv. Cyrila a Metoda - 5. júla 2022
- Letný tábor pre deti - žiakov 3. - 9. triedy ZŠ v Škole v prírode Huty v dňoch 17. júla (nedeľa) - 23. júla 2022 (sobota).
- Tábor s mládežou v dňoch 7. - 10. augusta 2022.

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, J. Čápková, M. Remenárová, L. Tökölyová